

தமிழ்நாடு அரசு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

- பிரிவு : TNPSC Group I தேர்வு
பாடம் : இந்திய பொருளாதாரம்
பகுதி : தொழில் வளர்ச்சி, மூலதன உருவாக்கம்

காப்புரிமை

தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் குரூப்-1 முதல்நிலை மற்றும் முதன்மை தேர்வுகளுக்கான காணொலி காட்சி பதிவுகள், ஒலிப்பதிவு பாடக்குறிப்புகள், மாதிரி தேர்வு வினாத்தாள்கள் மற்றும் மென்பாடக்குறிப்புகள் ஆகியவை போட்டித் தேர்விற்கு தயாராகும் மாணவ, மாணவிகளுக்கு உதவிடும் வகையில் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையால் மென்பொருள் வடிவில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மென்பாடக் குறிப்புகளுக்கான காப்புரிமை வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையைச் சார்ந்தது என தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எந்த ஒரு தனிநபரோ அல்லது தனியார் போட்டித் தேர்வு பயிற்சி மையமோ இம்மென்பாடக் குறிப்புகளை எந்த வகையிலும் மறுபிரதி எடுக்கவோ, மறு ஆக்கம் செய்திடவோ, விற்பனை செய்யும் முயற்சியிலோ ஈடுபடுதல் கூடாது. மீறினால் இந்திய காப்புரிமை சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட ஏதுவாகும் என தெரிவிக்கப்படுகிறது. இது முற்றிலும் போட்டித் தேர்வுகளுக்கு தயார் செய்யும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கட்டணமில்லா சேவையாகும்.

ஆணையர்,

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறை

தொழில் வளர்ச்சி

தொழில்துறை வளர்ச்சி (Industrial Growth)

- ▶ தொழில்துறையின் தேவை மற்றும் பணி உலகம் முழுவதும் வளர்ச்சி சிந்தனையுடைய அனைத்து நாடுகளாலும் உணரப்பட்டுள்ளது. நவீன வளர்ச்சி நிலைகளில் விரைவான வளர்ச்சியையும் பொருளாதார மேம்பாட்டையும் பெறுவதற்கு தொழில்துறையின் முக்கியத்துவம் உணர்த்தப்படுகிறது. பின் வருபவை தொழில் துறையின் அவசியத்தை உணர்த்துகிறது.
- ▶ தொழில்மயமாதல் மூலம் நாட்டு வருமானம் உயர்வதால் பொருளாதாரம் சீரடைகிறது. தொழில்துறையில் முன்னேறிய நாடுகளில் நாட்டு வருமானத்தின் பெரும்பங்கு தொழில் துறையிடமிருந்து வருகிறது.
- ▶ தொழில் மயமாதல் மூலம் வேலை வாய்ப்புகள் பெருகி மக்களின் வருமானம் உயர்ந்து வாழ்க்கைத் தரமும் மேம்படுகிறது.

- ▶ ஏற்றுமதி அதிகமாவதன் மூலம் போதிய அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டமுடிகிறது. அதிகரிக்கும் வருமானம் அதிக சேமிப்பிற்கும் அதிக மூலதன உருவாக்கத்திற்கும் வழிவகுக்கின்றது. தொழிலக அமைவிடமானது வெபர் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அமையும்.

தொழில் வளர்ச்சியின் வகைகள் (Patterns of Industrial Growth)

- ▶ தொழில்கள் நான்கு மிக முக்கியப் பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. அவையாவன
 1. அடிப்படைப் பண்டங்கள் (சிமெண்ட், இரசாயன பொருட்கள், உரம்)
 2. மூலதனத் தளவாடங்கள் (இயந்திரங்கள், இயந்திர தளவாடங்கள், பொறியியல் பண்டங்கள்)
 3. நுகர்வுப் பண்டங்கள் (மிதிவண்டி, தொலைக்காட்சி பெட்டி, மகிழுந்து, குளிர்சாதனப் பெட்டி, இருசக்கர வாகனம், குளிர் பானங்கள்)
 4. இடைவினைப் பண்டங்கள் (பெயிண்ட், பிளைவுட், பைப் மற்றும் குழாய்கள், துணைப் பொருட்கள் போன்றவை)

இரும்பு எஃகுத் தொழில் (Steel Industry)

- ▶ இரும்பு எஃகுத் தொழில்கள் உற்பத்தி, சுரங்கத் தொழில், கட்டுமானம், மின்சாரம், போக்குவரத்து போன்ற பல தொழில்களுக்கு உள்ளீடு பொருட்களை வழங்குவதன் மூலம் எல்லாத் தொழில்களுக்கும் திறவு கோலாகவும் தாய்த் தொழிலாகவும் விளங்குகிறது. பொதுத்துறை நிர்வாகங்களில் காணப்படும் திறமையற்ற மேலாண்மை மற்றும் தொழில் நுட்பவாதிகளைவிட அதிகாரிகளின் ஆதிக்கம் ஆகியவை இத்தொழிலின் நிலவும் மிகப்பெரிய பிரச்சனைகள் ஆகும்.
- ▶ இந்திய இரும்பு எஃகுத் தொழில் நிறுவனம் (Steel Authority of India – SAIL) நிறுவப்பெற்றது. இதன் முக்கியப் பணிகள் மூலப்பொருட்களைப் பெற உதவி செய்வதும் மற்றும் இரும்பு எஃகு தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கு ஒருங்கிணைப்பாளராகச் செயல்படுவதும் ஆகும். 1992 ஆம் ஆண்டு விலை மற்றும் பகிர்மானக் கட்டுப்பாட்டை இந்நிறுவனம் விலக்கியது ஒரு மிகப்பெரிய கொள்கை சீர்திருத்தம் எனலாம்.
- ▶ 1951 ஆம் ஆண்டு 7 மில்லியன் டன்னாக இருந்த இரும்பு எஃகு தொழில் உற்பத்தி ஏறத்தாழ 57 மடங்கு உயர்ந்து 2004-05 ஆம் ஆண்டுகளில் 40 மில்லியன் டன்னாக உயர்ந்தது.

நெசவுத் தொழில் (Textiles)

- ▶ மொத்தத் தொழில்துறை உற்பத்தியில் 20% நெசவுத்தொழில் மூலம் கிடைக்கிறது. 20 மில்லியன் மக்கள்

இதன் மூலம் வேலை பெறுகின்றனர். முதல் 5 ஆண்டுத் திட்டத்தின் போது 4755 மில்லியன் சதுர மீட்டர் துணி உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. அது முதல் இத்தொழிலில் மிகப் பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டது. 2004-05 ஆண்டுகளில் 45378 மில்லியன் சதுர மீட்டர் துணி உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. இந்த உற்பத்தி சுதந்திரம் பெற்றது முதல் ஏறத்தாழ 10 மடங்கு உயர்ந்துள்ளது.

- ▶ மூலப்பொருள் கிடைக்காமை, உள்ளீடு பொருள்களின் விலையேற்றம், சிறு ஆலைகளின் குறைவான லாபம், நவீனமயமாக்கல் ஆகும். அதிக செலவு ஆகியன நெசவுத் தொழில் சந்திக்கும் மிக முக்கியப் பிரச்சனைகள்.

சிமெண்ட் ஆலைத்தொழில் (Cement)

- ▶ அதிக வளர்ச்சி வாய்ப்புள்ள ஒரு மிகப்பெரிய தொழில் சிமெண்ட் ஆலைத் தொழில் ஆகும். இத்தொழில் கச்சாப் பொருள், இயந்திரங்கள், தொழில்நுட்பம் மற்றும் பெருகிவரும் தேவை ஆகியவற்றில் தன்னிறைவைப் பெற்றுள்ளது.

- ▶ உலக சிமெண்ட் உற்பத்தியில் 6 விழுக்காட்டை இந்தியா பெற்றுள்ளது. கடந்த 20 ஆண்டுகளில் ஆண்டுக்கு 8.4% என்ற வீதத்தில் இத்தொழில் வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. 140.53 மில்லியன் மெட்ரிக் டன் நிறுவன திறனைப் பெற்றுள்ள நமது நாட்டில் 365 சிறு தொழிற்சாலைகளும் 120 பெரிய தொழிற்சாலைகளும் அடங்கும். தற்காலக் கொள்கைச் சீர்திருத்தங்கள் தொழிற்சாலைகளின் திறன் பயன் பாட்டினை மேலும் உயர்த்துவதாக

உள்ளது. அதிக உள்ளீட்டு செலவுகள் மற்றும் ஏற்றுமதிக்கான உட்கட்டமைப்பு இன்மை ஆகியன இத்தொழிலில் உள்ள பிரச்சனைகள் ஆகும்.

சர்க்கரை ஆலைத்தொழில் (Sugar Industries)

- ▶ சர்க்கரைத் தொழில் வேளாண்மையைச் சேர்ந்த ஒரு முக்கியத் தொழிலாகும். அது பல தொழிற்சாலைகளுக்கு உள்ளீடுகளை அளிக்கிறது. உலகிலேயே அதிக அளவு சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யும் நாடாக (15%) இந்தியா திகழ்கிறது. பன்னாட்டு வானிபத்தில் இதன் பங்கு மிகவும் குறைவே (0.05%)
- ▶ ஆலைகளின் திறனை முழுமையாகப் பயன்படுத்தாமை, கரும்பு உற்பத்தி யாளர்களுக்கு குறைவான விலை நிர்ணயம் செய்தல், தொழில் நலிவு, தொழிற்சாலைகளை மூடுதல் ஆகியன இத்தொழில் சந்திக்கும் பிரச்சனைகள்.

தொழிற் கொள்கைகள் (Industrial Policies)

- ▶ விடுதலைக்கு முன்னர் தொழிற்சாலை மிகவும் சிறியதாக இருந்தது. விடுதலைக்குப்பின் 1948 ஆம் ஆண்டு தீர்மானிக்கப்பட்ட தொழிற் கொள்கை முதன் முதலில் தொழில் மயமாக்கலுக்கு அடிப்படை எனலாம். தொழில் மயமாக்குதலில் 1951 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட வளர்ச்சி மற்றும் ஒழுங்குபடுத்துதல் சட்டத்தினை ஒரு மிகப்பெரிய மாற்றம் எனலாம். இதன் மூலம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தொழில்களான மின்சாரம், கப்பல் கட்டுதல், தொலைத் தொடர்பு, இரும்பு

எஃகு தொழில், நிலக்கரி, கனிம வளங்கள் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வரப்பட்டன.

- ▶ இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத்திட்டம், தொழில் கொள்கை மற்றும் நாட்டின் வளர்ச்சியில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. 1950 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பையொட்டி 1956ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட தீர்மானத்தின்படி விரைவான தொழில் மயமாதலின் அடிப்படை திட்டமிடுதலும், நெறிப்படுத்தலும் உருவாக்கப்பட்டது. இதன்படி அனைத்து தொழில்களும் (அடிப்படை மற்றும் போர் தொழில்கள்) அல்லது சமூக பயன்பாடு உடைய தொழில்கள் பொதுத் துறையின் பொறுப்பிலிருந்து நல்லமுறையில் திட்டமிட்டு விரைவான வளர்ச்சியடைய செய்ய வேண்டும். அடிப்படை மற்றும் கனரகத் தொழில்கள், மூலதனப் பொருட்களை உருவாக்கும் தொழில்கள் தற்சார்பு பெறும் வகையில் முக்கியத் துறைகளில் பங்கேற்க செய்ய வேண்டும் என தீர்மானிக்கப்பட்டது.

சுதந்திரத்திற்கு பின் தொழிற்

கொள்கைகள்

தொழிற்கொள்கைத் தீர்மானங்கள் - 1948 (நோக்கம் - இறக்குமதி குறைத்தல் (Industrial Policy Resolution, 1948)

முதல் முக்கியத்தீர்மானம் 1948இந்திய அரசால் வெளியிடப்பட்டது. இது தொழிற்சாலைகளை '4' பிரிவுகளாக பிரிக்கிறது. சிறு மற்றும் குடிசைத் தொழில்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கிறது. அதேபோல் இது தனியார் பங்களிப்பின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகிறது.

1. அரசின் முற்றரிமை (அரசின் ஏகபோக உரிமை) (State Monopoly)

இது மைய அரசின் ஒட்டு மொத்த உரிமையை கொண்டுள்ளது. ஆயுதங்கள், இராணுவ தளவாடங்கள் உற்பத்தி, இரயில்வே, அணுசக்தி உற்பத்தியின் கட்டுப்பாடுகள் இதில் உள்ளன.

2. அடிப்படைத் தொழிற்சாலைகள்

இது 6 துறைகளை கொண்டது அவையாவன, நிலக்கரி, இரும்பு மற்றும் உருக்கு தொழிற்சாலைகள், கப்பல் கட்டுதல், விமானங்கள் உற்பத்தி தொலைபேசி, தந்தி (Radio) நீங்கலாக மற்றும் கனிம எண்ணெய், இவை 10 ஆண்டுகள் மட்டுமே நீடிக்கும். இவைகள் தனியாருக்கு நிவாரணம் அளித்த பின் அரசுடைமையாக்கப்படும்.

3. ஒழுங்குபடுத்தப்படாத தொழிற்சாலைகள்

பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு முக்கியமானதாக உள்ளதால் இவை இந்திய அரசால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளது. அவையாவன தானியங்கிகள், கனரக இயந்திரங்கள் (Auto Mobile), இரசாயனங்கள், உரங்கள், சர்க்கரை, தாள் (Paper), சிமெண்ட், பருத்தி, கம்பளி.

4. தனியார் தொழிற்சாலைகள்

இது கடைசி பிரிவு, மற்ற தொழிற்சாலைகள் (மேல் குறிப்பிடப்படாதவைகள்) இதில் அடங்கும்.

தொழில் (வளர்ச்சி மற்றும் ஒழுங்குமுறை) சட்டம் 1951 (industries (Development and Regulation) Act, 1951)

இது 1948 - தொழிற்கொள்கைத் தீர்மானங்களுக்காக இயற்றப்பட்டது. இது தொழிற்சாலைகள் மேம்பாடு மற்றும் ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக இந்திய அரசால் இயற்றப்பட்டது.

இதன் முக்கிய நோக்கங்கள்:

1. தொழிற்சாலை மேம்பாட்டிற்கான முக்கிய படிகளை எடுக்க வேண்டும்.
2. தொழிற்சாலை மேம்பாட்டின் நோக்கம் மற்றும் முறைகளை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும்.
3. பொதுமக்கள் நன்மைக்காக கையகப் படுத்தப்பட்ட தொழிற்காலைகளின் செயல்பாடு முன்னேற்றம் மற்றும் முடிவுகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.
4. இச்சட்டம் முதல் அட்டவணையில் உள்ள அட்டவணையிடப்பட்ட தொழிற்சாலைகளுக்கு மட்டுமே பொருந்தும்.
5. அதேபோல் அரசுடைமையான சிறு தொழிற்சாலைகள் அவற்றின் துணை அலகுகளுக்கு இச்சட்டத்தில் இருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒருங்கிணைந்தத் தொழிற்கொள்கை

தீர்மானம் 1956 (இந்திய தொழிற்

சாலைகளின் மாக்னா கார்டா)

(Comprehensive industrial Policy Resolution, 1956)

இந்த தொழிற் கொள்கையானது மகலனோபிஸின் வளர்ச்சி மாதிரியை அடிப்படையாக கொண்டது (Mahalanobis model of growth) இந்தியப் பொருளாதாரம் நீண்ட கால அதிக வளர்ச்சியில் அமைய கனரக தொழிற்சாலைகளின் முக்கியத்துவத்தை இந்த மாதிரி வலியுறுத்துகிறது.

1. பொதுத்துறைகள் விரிவாக்கப்பட வேண்டும்.
2. சோசியலிஸ்ட் அடிப்படையான சமூகம் வளர்ச்சியே அரசின் நோக்கம் என்று வலியுறுத்துகிறது.
3. முதன் முறையாக இந்தியத் தொழிற்சாலைகள் வகைப்படுத்துதலில் தெளிவான முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

4. மக்களின் பயன்பாட்டு சேவைக்கான அடிப்படை மற்றும் முக்கிய தொழிற்சாலைகளில் அதிக முதலீட்டை கொண்டிருக்கும் தொழிற்சாலைகள் அரசுடமையாக்கப்பட்டது.
5. கட்டாய உரிமை வழங்கும் முறை மேலும் உறுதியாக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கொள்கையானது பொதுத்துறை மேம்பாட்டிற்கு பாதை அமைத்தது.

தொழிற்சாலைகள் மூன்று பிரிவாக்கப்பட்டது. அவையாவன அட்டவணை A, அட்டவணை B, அட்டவணை C

- ▶ அட்டவணை A - இவை மைய அரசின் ஏகபோக உரிமையை கொண்டது.
- ▶ அட்டவணை B - இவை மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளவை.
- ▶ அட்டவணை C - தனியார் துறை (மத்திய, மாநில அரசின் உரிமை இல்லாதவை)

அட்டவணை A (Schedule-A)

மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள 17 தொழிற்சாலைகள் இதில் அடங்கும். இவை CPS U-Central Public Sector Undertakings (மத்திய பொதுத்துறை நிறுவனம்) என்றழைக்கப்பட்டது. பின்னர் இவை பரவலாக பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் என்றழைக்கப்பட்டன.

அவையாவன:

- ▶ ஆயுதங்கள் மற்றும் இராணுவத் தளவாடங்கள், அதைச்சார்ந்த பிற சாதனங்கள்
- ▶ அணுசக்தி
- ▶ இரும்பு மற்றும் உருக்கு
- ▶ கனரக இரும்பு மற்றும் உருக்கு வார்ப்புகள் (Forgings)
- ▶ கனரக தொழிற்சாலைகள் மற்றும் சுரங்கம் ஆகியவற்றிற்கு தேவையான இரும்பு மற்றும் உருக்கு இயந்திரங்கள்,

மத்திய அரசு வலியுறுத்தும் பிற அடிப்படைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு தேவையான உற்பத்திக் கருவி.

- ▶ திரவத்தின் அழுத்த விசை (Hydraulic) மற்றும் நீராவி விசையாழிப் பொறி (Steam Turbines) போன்ற பெரிய மின் உற்பத்தி கூடம்.
- ▶ நிலக்கரி மற்றும் பழுப்பு நிலக்கரி
- ▶ கனிம எண்ணெய்
- ▶ இரும்புத் தாது, மாங்கனீசுத் தாது, ஜிப்சம், சல்பர் மற்றும் வைரம் உற்பத்தி.
- ▶ தாமிரம், காரீயம், துத்தநாகம் உற்பத்தி.
- ▶ அணுசக்திக்குப் பட்டியலிடப்பட்ட தாதுக்கள் (உற்பத்தி மற்றும் பயன்பாட்டின் கட்டுப்பாடுகள்)

அட்டவணை B (Schedule-B)

இதில் 12 தொழிற்சாலைகள் அடங்கும். இவை மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. மாநில அரசு நடவடிக்கையை எடுக்கவும் தொடர்ந்து கவனிக்கவும் செய்கிறது. மாநில அரசின் கட்டாய உரிமம் பெற்ற தனியார் துறைகளும் உள்ளன. மத்திய அரசுக்கு அட்டவணையில் வழங்கப்பட்டது போல் ஏகபோக உரிமை மாநில அரசுகளுக்கு வழங்கப்படவில்லை.

இவை மாநில அரசின் உரிமையானவை. மாநில அரசு இந்தத் தொழிற்சாலைகளின் மேம்பாட்டில் தனியாரின் பங்களிப்பை ஐந்தாண்டு திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு திட்டம் இயற்ற ஊக்கமளித்து தேவையான வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும்.

அட்டவணை B ல் உள்ளவை

- ▶ தாதுக்கள் சலுகை விதியின் 3ம் பிரிவில் கூறப்பட்ட சிறு தாதுக்கள் தவிர்த்து அனைத்து தாதுக்களும் (Minerals Concession Rules 1949)

- ▶ அலுமினியம் மற்றும் பிற (Non-ferrous) (செறிவு செய்யப்பட்ட உலோகங்கள் மற்றும் ஸ்டீல் உபகரணங்கள்)
- ▶ இயந்திர கருவிகள் (Machine tools), இரும்பு உலோகக் கலவைகள் (Ferrous alloys) மற்றும் உருக்கு கருவிகள்
- ▶ மருந்துகள் (Drugs), சாயம் (Dye-Stuff), நெகிழிகள் (Plastics) போன்றவை உற்பத்தி செய்யும் வேதியியல் தொழிற்சாலைகளுக்கு தேவையான அடிப்படை மற்றும் இடைப்பொருட்கள்.
- ▶ நோய் எதிர்ப்பு மருந்துகள் (Antibiotics) மற்றும் பிற முக்கிய மருந்துகள்

அட்டவணை C

உரிமம் மற்றும் தொழில் வளர்ச்சிக் கட்டுப்பாடுச் சட்டத்திற்குட்பட்டு பட்டியல் A மற்றும் Bல் விடுபட்ட தொழில் பகுதிகள் தனியார் துறைக்கு விடப்பட்டுள்ளன.

தொழிற்கொள்கை தீர்மானத்தின் (1996)

மற்ற சிறப்பியல்புகள்

- ▶ அனைத்துப் பட்டியல் B மற்றும் Cயில் உள்ள தொழிற்சாலை பெரும்பாலும் கட்டாயஉரிமம்பெறும் தொழிற்காலைகள் ஆயின. இதனால் இந்தியாவில் உரிம அரசு (licence Raj) தொழிற்கொள்கை உருவானது.
- ▶ தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பொதுத் துறை களரகத் தொழிற்சாலைகள் காரணமாயின.
- ▶ பிராந்திய ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் போக்க பின் தங்கிய பகுதிகளில் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.
- ▶ வளர்ச்சியில் சிறு தொழிற்சாலைகள் மற்றும் வோளாண்மைத் துறைகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது.

ஹசாரி குழு (1967): ஏக போக உரிமை விசாரணை ஆணையம் (Hazari Committee)

இவ்வாணையம் தொழில் உரிமம் பெறுதல் மற்றும் உரிமம் அளிக்கும் அமைப்புகளை ஆராய்ந்து முறையாக உரிமம் வழங்கும். பெரிய தொழில் நிறுவனங்கள் மட்டும் அதிகப்படியான உரிமங்களைப் பெற்று இவை அவைகளின் தகுதிக்கு மீறி கடனால் பாதிக்கப்படுகின்ற நிறுவனங்களை அடையாளம் காண்கின்றன. அவைகளின் சொத்துக்கள், வங்கி மற்றும் அரசினால் பறிமுதல் செய்யப்படுகின்றன.

Dr.R.மு.ஹசாரி (Hazeri), திட்ட குழுவினால் உரிமம் வழங்கும் முறையை மறு ஆய்வு செய்து ஆலோசனை வழங்க அமர்த்தப்பட்டார். இவர் தனது அறிக்கையை 1967ல் சமர்ப்பித்தார்.

தத் குழு (1969) (Dutt Committee)

திரு.சுபிமால் தத் (Subimal Dutt) தலைமையில் தொழிற்சாலைகளின் உரிமக் கொள்கையின் மற்றுமொரு விசாரணைக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இது தத் குழு என்று அழைக்கப்பட்டது.

தத் குழுவின பரிந்துரைகள்:

- ▶ பெரும் தொழிற்குழுமங்களுக்கு, முதன்மை மற்றும் பெரும் முதலீட்டு நிறுவனங்கள் அமைப்பதற்கு மட்டும் உரிமம் வழங்க வேண்டும்.
- ▶ தொழிற் உரிமம் கொள்கையை மறு ஒருங்கிணைப்பு செய்ய வேண்டும்.
- ▶ பெரும் நிறுவனம் மற்றும் பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்களின் ஏகபோக உரிமையை கையாள, ஏகபோக உரிமை ஆணையம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.
- ▶ தொழிற்சாலைகளை முதன்மை துறைகள், பிற முதன்மை துறைகள்,

ஒதுக்கீடு துறைகள் என்று வகைப்படுத்த வேண்டும்.

- ▶ வர்த்தகத்தில் ஏகபோக உரிமையைத் தடுக்கும் சட்டம் (MRTP) 1969 ஆண்டு II; குழுவின் பரிந்துரையால் உருவாக்கப்பட்டது.

MRTP - சட்டம் 1969:

வர்த்தகத்தில் ஏகபோக உரிமையைத் தடுக்கும் சட்டம் (Monopolistic and Restrictive Trade Practices Act 1969)

- ▶ பொருளாதார அமைப்பில் ஒரு சிலரிடம் மட்டும் பொருளாதார வலிமை குழுமி இருப்பதை தடுப்பதை உறுதி செய்யவும்.
- ▶ வர்த்தகத்தில் ஏகபோக உரிமையைத் தடுக்கும் சட்டமானது பொருளாதார சக்திகள், வர்த்தகம். நுகர்வோரின் விருப்பம் ஆகியவற்றில் ஏகபோக உரிமை கொள்வதை தடை செய்கிறது.

வர்த்தகத்தில் ஏகபோக உரிமைமுறை (Monopolies trade practices)

வர்த்தகத்தில் ஏகபோக உரிமை என்பது பொருட்கள் மற்றும் சேவையில் உற்பத்தி மற்றும் சந்தை படுத்துதலில் பிற போட்டியாளர்களை வெளியேற்றிவிட்டு, சந்தையின் மீது ஒட்டுமொத்த கட்டுப்பாட்டைச் செலுத்துவதாகும். காரணம் இன்றி விலை ஏற்றம், சந்தையில் போட்டிகளை குறைத்தல் அல்லது தடுத்தல், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியை எடுத்தல், பொருட்களின் தரத்தை நிர்ணயித்தல், முறையற்ற வியாபாரம் இவையே வர்த்தகத்தில் ஏகபோக உரிமைமுறை எனப்படும்.

அந்நியச் செலவாணி ஒழுங்குமுறை சட்டம் 1973 (FERA- Foreign Exchange Regulation Act 1973)

முன்னர் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களை சிறந்த முறையில் நடைமுறைப்படுத்தவும், தடைகளை நீக்கவும் இச்சட்டம் இயற்றப்பட்டது. FERA

பொருளாதார வீழ்ச்சியில் இருந்து காக்கவும், ஒழுங்குபடுத்தவும் இயற்றப்பட்டது. இதில் மிகவும் கடுமையான விதிகள் உள்ளன. இதை மீறும் போது (அ) குற்றம் விளைவிக்கும் போது FERA மூலம் சிறை தண்டனை விதிக்கப்படும்.

தொழில்துறைக் கொள்கை அறிக்கை 1977 (Industrial Policy Statement)

- ▶ ஜனதா அரசு இதனை அறிவித்தது. இந்தக் கொள்கையானது கிராம தொழில்கள், சிறு மற்றும் குடிசைத் தொழில்களை மறுவரையறை செய்தது. சிறு தொழிற்சாலை மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களை 180இல் இருந்து 500 ஆக ஒதுக்கீடு செய்தது (விரிவடையச் செய்தது)
- ▶ முதல் முறையாக சிறிய அலகு (Tiny unit) விவரிக்கப்பட்டது. 50,000 (1971 சென்செஸ்)க்கும் குறைவான மக்கள் தொகை உள்ள கிராமம் மற்றும் நகரங்களில், ரூ.1 லட்சத்துக்கும் குறைவான இயந்திரங்கள் மற்றும் உபகரணங்களின் முதலீடு கொண்டது.
- ▶ இக்கொள்கையானது (Industrial Policy Statement) வேளாண்மைத்துறை மற்றும் தொழில்துறைக்கு நெருங்கிய தொடர்பை ஏற்படுத்தியது. மின்சார உற்பத்தி மற்றும் பகிர்மானத்துக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது.

மகாரத்னா:

1. பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிகல்ஸ் லிமிடெட்
2. கோல் இந்தியா லிமிடெட்
3. கெயில் இந்தியா லிமிடெட்
4. இந்தியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்
5. என்.டி.பி.சி லிமிடெட்
6. எண்ணெய் மற்றும் இயற்கை எரிவாயு கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்
7. ஸ்டீல் அதாரிடி ஆப் இந்தியா லிட்

நவரத்தனா

1. பாரத் எலக்ட்ரானிக்ஸ் லிமிடெட்
2. பாரத் பெட்ரோலியம் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்
3. இந்தியா லிமிடெட் கொள்கலன் கார்ப்பரேஷன்
4. பொறியாளர்கள் இந்தியா லிமிடெட்
5. இந்துஸ்தான் பெட்ரோலியம் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்
6. மகாநகர் டெலிகாம் நிகம் லிமிடெட்
7. தேசிய அலுமினிய கம்பெனி லிமிடெட்
8. தேசிய கட்டிடங்கள் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்
9. என்.எம்.டி.சி லிமிடெட்
10. நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பரேஷன்
11. இந்திய எண்ணெய் நிறுவனம்
12. பவர் பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்
13. இந்திய லிமிடெட் பவர் கிரிட் கார்ப்பரேஷன்
14. ராஷ்டிரிய இஷ்பத் நிகாம் லிமிடெட்
15. இந்தியா லிமிடெட் கப்பல் கூட்டுதாபனம்
13. கார்டன் ரீச் கப்பல் கட்டுநர்கள் மற்றும் பொறியாளர்கள் லிமிடெட்
14. கோவா ஷிப்பயார்ட் லிமிடெட்
15. ஹிந்துஸ்தான் காப்பர் லிமிடெட்
16. எச்.எல்.எல் லைப் கோ லிமிடெட்
17. இந்துஸ்தான் செய்தித்தாள் லிமிடெட்
18. இந்துஸ்தான் பேப்பர் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்
19. வீட்டுவசதி மற்றும் நகர்ப்புற மேம்பாட்டுக் கழகம் லிமிடெட்
20. இந்தியா சுற்றுலா வளர்ச்சி கழகம்
21. இந்திய அரிய பூமிகள் லிமிடெட்
22. இந்திய ரயில்வே உணவு மற்றும் சுற்றுலா கழகம்
23. இந்தியப் புதுப்பிக்கத்தக்க எரிசக்தி மேம்பாடு முகமை லிமிடெட்
24. இந்தியா வர்த்தக மேம்பாட்டு அமைப்பு
25. IRCON சர்வதேச லிமிடெட்
26. KIOCL லிமிடெட்
27. மஜ்தூர் கப்பல்துறை லிமிடெட்
28. மகாநதி நிலக்கரி சுரங்க லிமிடெட்
29. தாது (இந்தியா லிமிடெட்) மாங்கனீசு
30. மங்களுர் எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலையில் மற்றும் பெட்ரோலிய லிமிடெட்
31. மிஸ்ரா தத்த நிகாம் லிமிடெட்
32. எம்எம்டிசி லிமிடெட்
33. MSTC லிமிடெட்
34. தேசிய பெர்டிலைசர்ஸ் லிமிடெட்
35. தேசிய விதை கழகம்
36. என்.எச். பி.சி லிமிடெட்
37. வடக்கு நிலக்கரி சுரங்க லிமிடெட்
38. வடகிழக்கு எலக்ட்ரிக் பவர் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்
39. நுமாலிகார் சுத்திகரிப்பு லிமிடெட்

மினிர்த்தனா தரம் - I

1. இந்திய விமான ஆணையம்
2. ஆன்ட்ரிக்ஸ் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்
3. பாமடர் லாவ்ரி மற்றும் கோ லிமிடெட்
4. பாரத் சமையல் நிலக்கரி லிமிடெட்
5. பாரத் டைனமிக்ஸ் லிமிடெட்
6. BEML லிமிடெட்
7. பாரத் சஞ்சதர் நிகாம் லிமிடெட்
8. பாலம் மற்றும் கூரை நிறுவனம் (இந்தியா) லிமிடெட்
9. மத்திய கிடங்கு கழகம்
10. மத்திய நிலக்கரி சுரங்க லிமிடெட்
11. சென்னை பெட்ரோலியம் கார்ப்பரேஷன்
12. காமராஜர் போர்ட் லிமிடெட்

40. ONGC விஷ் லிமிடெட்
41. பவன் ஹன்ஸ் ஹெலிகாப்டர்கள் லிமிடெட்
42. திட்டங்கள் மற்றும் மேம்பாட்டு இந்தியா லிமிடெட்
43. ரயில் விகாஸ் ரெயிடெல் கார்ப்பரேஷன்
44. ரயில் விகாஸ் நிகாம் லிமிடெட்
45. ராஷ்ட்ரிய கெமிக்கல்ஸ் மற்றும் பெர்டிஸைசர்ஸ் லிமிடெட்
46. ரைட்ஸ் லிமிடெட்
47. SJVN லிமிடெட்
48. தென் கிழக்கு நிலக்கரி சுரங்க லிமிடெட்
49. இந்தியா லிமிடெட் அரசு வர்த்தகம்
50. இந்தியா தொலைத்தொடர்பு ஆலோசகர்கள் லிமிடெட்
51. THDC இந்தியா லிமிடெட்
52. மேற்கத்திய நிலக்கரி சுரங்க லிமிடெட்
53. WAPCOS லிமிடெட்
54. மினிரத்னா தரம் - II
55. பாரத் பம்ப்ஸ் மற்றும் அழுக்கிகள் லிமிடெட்
56. ஒளிபரப்புப் பொறியியல் ஆலோசகர்கள் லிமிடெட்
57. மத்திய சுரங்க திட்டமிடல் மற்றும் வடிவமைப்பு நிறுவனம்
58. மத்திய ரயில் கிடங்கு கம்பெனி லிமிடெட்
59. Ed.CIL. இந்தியா லிமிடெட்
60. பொறியியல் திட்டங்கள் (இந்தியா) லிமிடெட்
61. ஆரவல்லி ஜிப்சம் மற்றும் மினரல்ஸ் இந்தியா லிமிடெட்
62. ஃபெரோ ஸ்க்ரேப் நிகாம் லிமிடெட்
63. HMT சர்வதேச லிமிடெட்
64. HSCC இந்தியா லிமிடெட்

65. இந்திய மருந்துகள் மற்றும் மருந்துகள் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்
66. மேகோன் லிமிடெட்
67. மினரல் எக்ஸ்ப்ளரேஷன் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்
68. தேசிய திரைப்பட வளர்ச்சிக் கழகம்
69. தேசிய சிறு தொழில் கழகம் லிமிடெட்
70. பி.இ.சி. லிமிடெட்
71. ராஜஸ்தான் எலக்ட்ரானிக்ஸ் மற்றும் கருவிகள் லிமிடெட்

அவை ரூ.5,000 கோடி வரை இயக்குநர் குழுவால் முதலீடு முடிவு செய்ய வேண்டும். முன்னர் இது ரூ.1,000 கோடியாக இருந்தது. இதற்கு அரசின் அனுமதி தேவையில்லை. மேலும் தற்போது அவை முதலீட்டு திட்டத்தில் 15 சதவிகிதம் வரை அரசின் அனுமதியின்றி முதலீடு செய்யலாம். ஆனால் அது 5,000 கோடி என்ற அளவை தாண்டக்கூடாது. குறு, சிறு மற்றும் நடுத்தர அளவு நிறுவனங்கள் மற்றும் குடிசைத் தொழில்கள். மைய முகமையாக சிறு மற்றும் நடுத்தர அமைப்புகளை அரசு உருவாக்க வேண்டும் என்பது உலகம் முழுவதும் எதிர்பார்க்கப்படும் ஒன்றாக உள்ளது. அரசு ஒருங்கிணைந்து மேற்பார்வையிட்டு இத்துறையை வளர்க்க வேண்டும் என்கிற எதிர்பார்ப்பு பல நாடுகளில் உள்ளது.

► இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் மொத்தத் தொழிற்சாலைகள் பங்கில் 40 சதவிகிதம் பங்கு வகிக்கின்றன. இவை வருடாவருடம் வேகமாக வளர்ச்சி அடைகின்றன. ஒவ்வொரு திட்டக் காலங்களிலும் வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் 40% வரை அந்நிய முதலீட்டை குறைக்க வேண்டும். 1973

FERA இந்நிறுவனங்களை இந்திய நிறுவனங்களுக்கு சமமாக கருத வேண்டும் என வலியுறுத்தியது.

- ▶ கோகோ கோலா, IBM ஆகிய பன்னாட்டு நிறுவனங்களை இந்தியாவில் இருந்து ஜார்ஜ் பெர்ணான்டஸ் (தொழிற்சாலை அமைச்சர்) வெளியேற்றினார்.

தொழிற்கொள்கை தீர்மானங்கள்

(Industrial Policy Resolution 1980)

ஜூலை 1980 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்குப்பின் புதிய தொழிற்கொள்கை அறிவிக்கப்பட்டது. பொருளாதார உள்கட்டுமானங்களை வலிமைப்படுத்து பொதுத்துறை மீது நம்பிக்கை வைக்கப்பட்டது. இதற்கு காரணம் அதன் நம்பிக்கையும், அதிக முதலீடும் மேலும் கூடுதலான கால அளவுமே காரணம்.

தொழிற்கொள்கை (1988) (இராஜீவ் காந்தி அரசின் கொள்கை)

(Industrial Policy)

வளர்ச்சி மையங்கள் பின்தங்கிய மாவட்டங்களில் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான கட்டுமானங்களை அளிக்க வேண்டும் (தொலைத்தொடர்பு, மின்சாரம், தண்ணீர்)

உற்பத்தியாளர்களுக்கு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டது. பரவலான காப்பு (Broad Banding) தொடர்ந்து மாறி கொண்டிருக்கும் தேவைக்கு ஏற்ப உற்பத்தியாளர்கள், உப பொருட்கள் உற்பத்தியை உச்ச நிலைக்கு அதிகரிக்க தனியாக உரிமம் பெற தேவையில்லை. தங்களது தகுதிகளை உயர்த்திக்கொள்ள சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டது.

புதிய தொழிற்கொள்கை 1991

(New Industrial Policy - 1991)

நேரு காலங்களில் இருந்து வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரத்தில் தொழிற்சாலைகளின்

குறைகளை நீக்குவதற்கும் குறைபாடுகளை களைவதற்கும் இது ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது 5 பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது.

1. தொழில் உரிமக் கொள்கை
2. வெளிநாட்டு முதலீடு
3. வெளிநாட்டு தொழில்நுட்ப உடன்படிக்கை
4. பொதுத்துறை
5. MRTP ACT (வர்த்தகத்தில் ஏகபோக உரிமையை தடுக்கும் சட்டம்)

தொழில் உரிமக் கொள்கை

தொழில் உரிமம் முறையை இது முற்றிலும் தடைசெய்கிறது. ஆயினும் அவை பாதுகாப்பு மற்றும் முக்கியத்துவம் சமூகக் காரணங்கள், தீங்கு விளைவிக்கும் வேதிப்பொருட்கள், சுற்றுச்சூழல் காரணங்கள், பெரும் பணக்காரர்கள் பயன்படுத்தும் பொருட்கள் ஆகியவை விலக்கு அளிக்கப்பட்டவை ஆகும்.

1. ஆயுதங்கள், ஆயுத தளவாடங்கள், பாதுகாப்பு உபகரணங்கள், இராணுவ விமானங்கள் மற்றும் கப்பல்கள்
2. அணுசக்தி
3. நிலக்கரி மற்றும் பழுப்பு நிலக்கரி
4. கனிம எண்ணெய்
5. இரும்பு மாங்கனீசு, குரோமியம், ஜிப்சம், சல்பர், தங்கம், வைரம் ஆகிய தாதுக்களை வெட்டி எடுத்தல்
6. தாமிரம், காரீயம், துத்தநாகம், டிசு, மாலிப்டினம், வோல்ஃரேம் தாதுக்கள் வெட்டி எடுத்தல்
7. அணுசக்திப் பட்டியல் இடப்பட்ட தாதுக்கள் (உற்பத்தி மற்றும் பயன்பாட்டு கட்டுப்பாடுகள் ஆணை 1959)
8. புகைவண்டிப் போக்குவரத்து

முதலீடுகள்

வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகளை அனுமதிக்க இரண்டு சிறப்பு அதிகாரங்களை கொண்ட அமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

1. வெளிநாட்டு முதலீடுகள் வளர்ச்சிக் குழு (Foreign investment Promotion Board)
2. வெளிநாட்டு முதலீடுகளைச் செயல்படுத்தும் அமைப்பு (Foreign Investment Implementation Authority)

வெளிநாட்டு முதலீடுகளை மேம்படுத்தும் அமைப்பு (Foreign Investment Promotion Board)

- ▶ இது ஒரு அரசு அமைப்பு, இந்தியாவில் ஒற்றைச் சாரள முறையில் வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகளை அனுமதிக்கிறது. நேரடியாக அனுமதிக்கப்படாத துறைகளுக்கு அனுமதி வழங்குகிறது.
- ▶ பல்வேறு அமைச்சகங்களின் செயலாளர்கள் இடம்பெறுவர். தலைமைச் செயலாளர், நிதி அமைச்சகத்தின் பொருளாதார விவகாரத்துறையில் இருந்து இடம் பெறுவார். அனைத்து அமைச்சகங்களாலும் ஆலோசித்து முடிவெடுக்கப்படும். மேலும் நேரடி வெளிநாட்டு முதலீட்டின் உச்சவரம்பை அதிகரிப்பது அல்லது குறைப்பது பற்றி முடிவெடுக்கும் அந்நிய நேரடி முதலீட்டின் அளவு, நிதி ஆதாரம் மற்றும் இதரத் தேவையான அனுமதிகளை தொடர்ச்சியாகப் பரிசீலித்து அனுமதி வழங்கும்.
- ▶ இவ்வமைப்பிற்கு ரூ.1200 கோடி வரையிலான முதலீட்டில் மட்டுமே முடிவு எடுக்கும் அதிகாரம் நிதி அமைச்சரால் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ரூ.1200 கோடிக்கு

மேல் உள்ள முதலீடுகள் குறித்து பொருளாதார விவகாரங்களுக்கான மத்திய அமைச்சரவை குழுவே முடிவு எடுக்கும்.

- ▶ அரசின் நேரடி முதலீட்டு கொள்கையில் வெளிநாட்டு முதலீட்டு வளர்ச்சி குழு (FIPB), ஒரு முக்கியமான நிர்வாக மற்றும் செயல்படுத்தும் அமைப்பாகும். இவ்வமைப்பு இந்தியாவில் வேகமாக மற்றும் ஒளிவுமறைவற்ற முறையில் அந்நிய நேரடி முதலீட்டு விண்ணப்பங்கள் பற்றிய விளக்கங்களையும் அனுமதியையும் வழங்குகின்றது. சந்தேகங்கள், குழப்பங்கள் மற்றும் தடைகளைத் தீர்த்து முதலீட்டாளர்களுக்கு சாதகமான நடவடிக்கையில் ஈடுபடுகின்றது.

வெளிநாட்டு முதலீடு செயல்படுத்தும் அமைப்பு: (Foreign Investment Implementation Agency FIIA)

இது 1999 ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது. நேரடி முதலீடுகள் தொடர்பான அனுமதிகளை ஒரே இடத்தில் விரைவாகச் செயல்படுத்த முனைகிறது. இது வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களுக்கு அனுமதி மற்றும் நடைமுறைப்படுத்துவதில் உள்ள பல்வேறு பாதகங்களை களைவதற்கு உதவுகிறது. பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு தரும் அரசு முகவராக செயல்படுகிறது.

MRTTP Act 1969:

MRTTP சட்டம், திருத்தப்பட்டு அதில் நிறுவனங்கள் நிர்வகிக்கும் சொத்தின் உச்சவரம்பு நீக்கப்பட்டது. நிறுவனங்கள் இணைப்பு, விஸ்தரிப்பு, இயக்குனர்களை நியமித்தல் ஆகியவற்றில் மத்திய

அரசிடம் அனுமதி வாங்க வேண்டும் என்ற சட்டம் நீக்கப்பட்டது. MRTPL நிறுவனங்களுக்கு உச்சவரம்பு 100 கோடி என நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

இந்தியப் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள்

நிறுவனங்களில் 51%க்கும் மேல் உரிமை அல்லது அதற்கு மேல் அரசு பங்கு வகிக்கும் நிறுவனங்களே பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் எனப்பட்டன. பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் நிர்வாகம் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும். இது மத்திய அரசோ அல்லது மாநில அரசாகவோ இருக்கலாம். 1947க்கு முன்னர் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் என்பன இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் இல்லவே இல்லை. ஒரு சில அரசு நிர்வகித்த நிறுவனங்களே இருந்தன. அவை இரயில்வே, தபால் மற்றும் தந்தி துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகம், வளமான உற்பத்தி மற்றும் உப்பு உற்பத்தி நிறுவனங்கள் ஆகும். 1956 ஆம் ஆண்டு தொழிற் கொள்கை தீர்மானம் மற்றும் சமத்துவ பொருளாதார முறையை ஏற்றுக் கொண்டது.

பாதுகாப்பு, உயர் தொழில் நுட்பம் தேவையான உள்கட்டமைப்பு, அரசுத்துறை முதலீடு, அட்டவணைக்கு மறுபார்வை போன்ற காரணங்களால் பொதுத் துறைக்கு பெரும் விரிவாக்கம் ஏற்பட்டது. மறுபரிசீலனையில் பொது துறைக்கு அதிக முதலீடு தேவைப்படுகிறது என்பது உணரப்பட்டது. தொடர்ந்து நொடிந்த நிலையில் உள்ள பொதுத் துறை நிறுவனங்களை, தொழில் மற்றும் நிதி மறு சீரமைப்பு குழு (Board for industrial and Financial Reconstruction) முடிவுக்கு பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன. அரசுத் துறை நிறுவனக் குழுவுக்கு அதிக அதிகாரங்கள்

மற்றும் நிபுணத்துவ மேலாண்மை அளிக்க அரசு வாக்களித்துள்ளது.

மகாரத்னா, நவரத்னா மற்றும் மினி ரத்னா பொதுத்துறை நிறுவனங்கள்

மகாரத்னா, நவரத்னா மற்றும் மினி ரத்னா தகுதி நிலையானது பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் அரசுத் துறையால் (Department of Public Enterprises) அளிக்கிறது. இந்த மதிப்பு மிக்க பட்டமானது அந்நிறுவனங்களுக்கு அதிகப் பட்ச தன்னாட்சியையும், உலகச் சந்தையில் போட்டியிடவும் உதவுகின்றது.

மகாரத்னா:

ஒரு நிறுவனம் மகாரத்னா நிலையைப் பெற செபியின் (SEBI) முறைப்படுத்தல்களுக்கு உட்பட்டு இந்தியப் பங்கு மாற்று சந்தையில் பட்டியலிடப்பட்டு இருக்க வேண்டும். கடந்த மூன்றாண்டுகளில் சராசரி வருட வருமானம் ரூ.25,000 கோடிக்கு மேல் இருக்க வேண்டும். கடந்த மூன்றாண்டுகளில் வரிக்குப் பின்பான சராசரி இலாபம் ரூ.5,000 கோடிக்கு அதிகமாக இருக்க வேண்டும்.

நிறுவனத்தின் சராசரி நிகர மதிப்பு ரூ.15,000 கோடியாக இருக்க வேண்டும். மகாரத்னா நிலையானது அந்நிறுவனங்கள் உலக சந்தையில் பெருநிறுவனமாக உயர உதவுகிறது. சிறப்பான வளர்ச்சி விகிதம் பெற்றுள்ளன.

- ▶ குறு, சிறுமற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்களின் வளர்ச்சி சட்டம் (2006) (MSMED சட்டம் 2006) இதனை இரண்டாவது வகைப்படுத்துகிறது.

உற்பத்தி நிறுவனங்கள்

(Manufacturing enterprises)

தொழிற்சாலைகள் (மேம்பாடு மற்றும் ஒழுங்குபடுத்துதல்) சட்டம் 1951ன் கீழ் முதல் பட்டியலில் உள்ள பொருட்களை

தயாரிப்பு அல்லது உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்கள் உற்பத்தி நிறுவனங்கள் எனப்படும். இவை தொழிற்கூடங்கள் மற்றும் இயந்திரங்களுக்கான முதலீட்டின் அளவைப் பொறுத்து வரையறுக்கப்படுகின்றன.

சேவை நிறுவனங்கள் (Service enterprises)

சேவை அளிக்கும் நிறுவனங்கள் சேவை நிறுவனங்கள் எனப்படும். இவை இயந்திரங்களுக்கான முதலீட்டின் படியே வரையறுக்கப்படுகின்றன.

அரசுடைமை நிறுவனங்களின் வகைப்பாடு

1. அரசுப் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் (Public sector Enterprises)
2. மத்திய அரசுப் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் (Central Public Sector Enterprises, CPSE)
3. பொதுத்துறை வங்கிகள் (Public Sector Bank (PSB))
4. மத்தியப் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் (CPSE), முக்கியத்துவம் மற்றும் முக்கியம் குறைவான நிறுவனங்களாக இருவகைப்படுத்துகிறது.

முக்கிய நிறுவனங்கள்

- ▶ இராணுவ ஆயுதங்கள், தளவாடங்கள், உப கருவிகள், போர் விமானங்கள் மற்றும் போர்க் கப்பல்கள்.
- ▶ அணுசக்தி (அணுசக்தி நிலையங்கள் நிர்வகிப்பது), கதிர்வீச்சின் பயன்பாடுகள், விவசாயம் மற்றும் மருத்துவத்தில் பயன்படும் ரேடியோ ஐசோடோப்புகள் ஆகியவை விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.
- ▶ இரயில் போக்குவரத்து
- ▶ நிறுவனங்கள் சட்டம் 1956, பிரிவு 25யின் கீழ் பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் வணிகம், கலை, அறிவியல், மதம்,

சேவை மற்றும் பிற பயனுள்ள வழிகளில் லாபம் நோக்கம் இன்றி செயல்படும் நிறுவனங்கள் லாபம் நோக்கம் அற்ற நிறுவனங்கள் (Non Profit Companies) என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மத்தியப் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் நோக்கம்

(Objectives of central public sector enterprises)

இந்தியா போன்ற வளர்ச்சி அடையும் நாடுகளில், பொருளாதார மேம்பாட்டு திட்டங்களில் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. அவையாவன

1. உள்கட்டமைப்பை உருவாக்க மற்றும் மேம்படுத்த
2. வலிமையானத் தொழிற்சாலை கட்டமைப்பை ஏற்படுத்த (Industrial Base)
3. பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு தேவையான வளங்களை ஏற்படுத்துதல், அளவு ஒதுக்கீடு செய்தல்
4. நடுநிலையான பிராந்திய வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்துதல்
5. வருமான ஏற்றத்தாழ்வைக் குறைத்தல்

நலிவடைந்த நிறுவனங்கள் சட்டம் 1985 (Sick Industries Act 1985)

- ▶ நலிவடைந்த நிறுவனங்கள் எனப்படுபவை (குறைந்தது 5 ஆண்டுகளுக்கு மேல் இருக்கும் நிறுவனங்கள்) ஏதாவது ஒரு நிதி ஆண்டின் இறுதியில் மொத்தம் அல்லது நிகர நஷ்டம் அந்நிறுவனத்தின் மொத்த முதலீடு மதிப்பை விட அதிகமாக இருக்கும் நிறுவனங்கள் ஆகும்.
- ▶ மேலும், இவை ஏதாவது ஒரு நிதி ஆண்டின் இறுதியில் மொத்த நஷ்டம்,

அவற்றின் மொத்த மதிப்பில் 50 சதவிகிதம் அல்லது அதற்கு மேல் இருக்கும் போது, அடுத்தடுத்த 4 நிதி ஆண்டுகளின் கடன் பெற்றவர்களிடம் திருப்பி கடன் செலுத்தாத நிலையில் உள்ள நிறுவனங்கள் ஆகும்.

SICA வின் நோக்கம்

1. நலிவடைந்த நிறுவனங்களை காலத்தே கண்டறிய வேண்டும்.
2. சிறந்த நிர்வாக குழுவை அமைத்து நலிவடைந்த நிறுவனங்களை விரைவாகக் காத்தல், மறுசீரமைப்புச் செய்தல் நிறுவனங்களின் தேவைக்கு ஏற்ப முடிவு செய்தல்.
3. தொழிற்சாலைகள் மற்றும் நிதி மறுசீரமைப்பு அமைப்பு (BIFR) இச்சட்டப்படி நிதி அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.
4. தொழிற்சாலைகள் மற்றும் நிதி மறுசீரமைப்பு மேல்முறையீட்டு அமைப்பு (AAIFR)

தொழிற்சாலை மற்றும் நிதி மறுசீரமைப்புக் குழு (Board for industrial and Financial Reconstruction - BIFR) - உயர்மட்டக் குழுவை ஏற்படுத்தி தொழிற்சாலையில் நலிவை சரி செய்கிறது.

தொழிற்சாலை மற்றும் நிதி மறுசீரமைப்பு மேல்முறையீடு ஆணையம் (Appellate Authority for industrial and Financial Reconstruction AAIFR) - BIFR ன் நடவடிக்கைகளை மேல்முறையீடு செய்யும் அமைப்பு ஆகும்.

தொழிற்சாலை மற்றும் நிதி மறுசீரமைப்புக் குழுவின் தீர்ப்பை தெரிவித்து வரும் மேல்முறையீடுகளை தொழிற்சாலை மற்றும் சீரமைப்பு ஆணையம் விசாரிக்கும்.

திரு. பாலகிருஷ்ணா இராடி குழு 2001

(Sri Balakrishna Erdi Panel)

1999ல் உயர்மட்ட குழு வி.பாலகிருஷ்ணா இராடி தலைமையில் உருவாக்கப்பட்டது. நலிவடைந்த நிறுவனங்களை மூடுவதற்கான தற்போதைய சட்டங்களை இக்குழு ஆய்வு செய்யும். நிறும சட்டம் மற்றும் நிர்வாகத்தில் வளர்ச்சி மற்றும் புத்தாக்க செய்ய வேண்டும். நலிவடைந்த நிறுவனம் குறித்து பின்பற்றப்பட்டு பல்வேறு சட்ட சீர்திருத்தம் சீரமைக்க ஆலோசனை தர வேண்டும்.

முக்கிய பரிந்துரைகள்

- SICA வை திரும்பப் பெற வேண்டும்.
- தேசிய நிறுவனங்களுக்கான சட்டத் தீர்ப்பாயம் அமைக்கப்பட வேண்டும். இது நலிவடைந்த நிறுவனங்களின் சீரமைப்பு அமைப்பின் பணிகளையும் செய்ய வேண்டும். நிறுவனங்களைக் கலைப்பதற்கு, நிறுவனங்களின் சட்டக் குழு (Company Law Board) உயர்நீதிமன்றங்களாக செயல்பட வேண்டும்.

பொதுத்துறை நிறுவனங்களின்

விற்பனைக் கொள்கை (Disinvestment Policy)

தேசிய வளங்களை முறையான வழிகளில் பயன்படுத்தவும், பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் உற்பத்தியை பெருக்கிடவும் பொதுத்துறை அரசின் முதலீடு குறைப்பு உதவுகிறது.

Disinvestment சிறப்பியல்புகள்:

1. பொதுத்துறை நிறுவனங்களை நவீனப்படுத்துதல் மற்றும் மேம்படுத்துதல்.
2. புதிய சொத்துக்களை உருவாக்குதல்

3. வேலை வாய்ப்பை உருவாக்குதல்
4. பொதுமக்களின் கடன்களை பெருக்காமல் இருத்தல்

பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் அரசின் பங்களிப்பை குறைப்பது தொடர்பான குழுவின் அறிக்கை (ரெங்கராஜன் குழு அறிக்கை 1993)

- ▶ அறிக்கையானது அதிக அளவில் அரசின் பங்களிப்பை குறைக்க வேண்டும் என வலியுறுத்துகிறது. 49 சதவிகிதம் வரை மட்டுமே அரசின் பங்களிப்பு இருக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தப்படுகிறது.
- ▶ சில நிலைகளில் இது பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் சந்தையில் உள்ள தனிப்பட்ட அடையாளம் அல்லது அதிகபட்ச பங்களிப்பு ஆகிய முக்கிய காரணங்களால் 26 சதவிகிதம் வரை குறைக்கப்பட வேண்டும். சிலநேரங்களில் 74 சதவிகிதம் வரையும் சில நிலைகளில் 100 சதவிகிதம் வரையும் அரசின் பங்களிப்பை குறைக்க வேண்டும்.

6 அட்டவணை நிறுவனங்களில் மட்டுமே 51 சதவிகிதம் அல்லது அதற்கு மேல் அரசின் பங்களிப்பு இருக்க வேண்டும்.

அவையாவன:

1. நிலக்கரி மற்றும் பழுப்பு நிலக்கரி
2. கனிம எண்ணெய்
3. ராணுவ ஆயுதங்கள் மற்றும் தளவாடங்கள்
4. அணுசக்தி
5. கதிர் இயக்க கனிமங்கள்
6. இரயில்வே

பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் விற்பனை ஆணையம் (Disinvestment commission)

1996-ம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது. 1999 ஆண்டு 58 பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் அரசின் பங்களிப்பை இக்குழுபரிந்துரைத்தது. இப்பரிந்துரையானது, பொது விற்பனையிலிருந்து வணிக விற்பனையாக, நிர்வாகத்தை மாற்றம் செய்யவும் பரிந்துரைத்தது.

பாதுகாப்பு முக்கியத்துவம் / பாதுகாப்பு முக்கியத்துவம் அல்லாத வகைப்பாடுகள்

- ▶ இராணுவ ஆயுதங்கள், தளவாடங்கள், உப பொருட்கள், போர் விமானங்கள், போர்க்கப்பல்கள்
- ▶ அணுசக்தி மின் உற்பத்தி, கதிர்வீச்சு பயன்பாடு, விவசாயம், மருத்துவத்தில் ரேடியோ ஐசோடோப் பயன்பாடு, முக்கியம் அல்லாத தொழிற்சாலைகள் நீங்கலாக
- ▶ இரயில் போக்குவரத்து

இவை நீங்கலாக பிற பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் முக்கிய மற்ற வகைகள்

முக்கியமற்ற பொதுத்துறை நிறுவனங்கள்

இவற்றில் அரசின் பங்களிப்பை 26 சதவிகிதம் வரை குறைக்க வழி செய்தது. மேலும் காலத்திற்கேற்ப குறைக்க வழிவகை செய்தது.

தேசிய முதலீட்டு நிதி

(National Investment Fund)

2005ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது. பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் இருந்து பெறப்படும் அரசின் முதலீடானது தொழில் நுட்ப வல்லுநர்களால் நிர்வகிக்கப்படும். இது நிதியினை அழித்து விடாமல் பாதுகாக்கும்.

இது ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட இந்திய நிதிக்கு (Consolidated Fund of India) வெளியில் வைத்து நிர்வகிக்கப்படும்.

தேசிய உற்பத்தி கொள்கை (2011)
(National Manufacturing Policy - 2011)

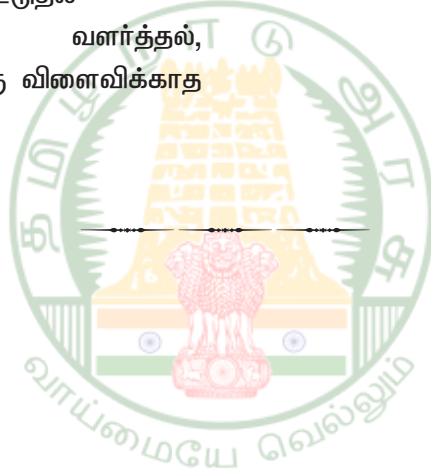
நோக்கங்கள் (Objectives)

- ▶ உற்பத்தி துறையின் பங்களிப்பை 2022-ம் ஆண்டு 25 சதவிகிதமாக உயர்த்துவது
- ▶ 2022-ம் ஆண்டுக்குள் 100 மில்லியன் வேலை வாய்ப்பை உருவாக்குவது
- ▶ உலக அளவில் போட்டியை சமாளிப்பது, உள்நாட்டில் மதிப்பு கூட்டுதல்
- ▶ தொழில்நுட்பம் வளர்த்தல், சுற்றுச்சூழலுக்கு தீங்கு விளைவிக்காத வளர்ச்சியை அடைதல்

புதிய தொழிற்சாலை உற்பத்திக் குறியீடு:

குறியீடு:

2011-ம் ஆண்டு மத்திய புள்ளியியல், மற்றும் திட்டம் செயல்படுத்தும் அமைச்சகம் புதிய தொழிற்சாலை உற்பத்திக் குறியீடுகளை வெளியிட்டது. இது 2004-05 அடிப்படை ஆண்டாக வைத்து கணக்கிடப்படுகிறது. இந்த அடிப்படை ஆண்டானது புள்ளியியல் துறையின் நிலைக்குழுவினின் பரிந்துரையின் பேரில் மாற்றி அமைக்கப்படும்.

மூலதன உருவாக்கம்

மூலதன உருவாக்கம்

ஒரு நாட்டில் குறிப்பிட்ட காலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்கள் அனைத்தையும் நுகர்விற்கு பயன்படுத்தாமல் நீர்பாசனங்கள், போக்குவரத்து, தொழிற்சாலை உள்ளிட்ட முதலீடு உருவாக்கும் துறைகளில் நெறிப்படுத்துதல் மூலதன உருவாக்கம் எனப்படும்.

மூலதனம் உருவாக்கும் மூலங்கள்

I. நிறுவனங்கள்:

I. வங்கிகள்

1. ஸ்டேட் பேங்க் ஆப் இந்தியா
2. ஐ.சி.ஐ.சி.ஐ. வங்கி
3. ஐ.டி.பி.ஐ. வங்கி

II. சீட்டு நிறுவனங்கள்

1. ஸ்ரீராம் சிட்பண்ட் லிமிடெட்

III. காப்பீடு நிறுவனங்கள்

1. ஆயுள் காப்பீட்டு கழகம் (LIC)
2. பொது காப்பீட்டு கழகம் (GIC)

IV. கூட்டுறவு வங்கிகள்

1. மாநில தலைமை கூட்டுறவு வங்கி
2. மத்திய கூட்டுறவு வங்கி

2. தனிநபர் சேமிப்பு

சமூகத்தில் நிலக்கிழார், மருத்துவர்கள், வழக்கறிஞர் போன்றோர் சேமிக்கும் பழக்கம் உடையவர்களாக உள்ளனர்.

3. அரசுத்துறை (ம) பொதுத்துறை

நிறுவனங்கள்

1. தமிழ்நாடு அரசு தொழில் முன்னேற்றக் கழகம் (SIPCOT)
2. தமிழ்நாடு தொழில் மேம்பாட்டுக் கழகம் (TIDCO)

4. மொத்த உள்நாட்டு மூலதன ஆக்கத்தின் இரண்டு கூறுகள்.

1. மொத்த உள்நாட்டு சேமிப்புகள், மூலதன உள்வரவுகள், மொத்த உள்நாட்டு நிலையான மூலதன அமைப்பு, இருப்பு மாற்றுதல்.

மூலதனத்தைப் பெருக்கும் வழிகள்

1. சேமிப்பை உயர்த்துதல்
2. கிராம சேமிப்பை ஊக்கப்படுத்துதல்
3. தங்க சேமிப்பை மாற்றுதல்
4. சேமிப்பு நிறுவனங்களை ஏற்படுத்துதல்
5. பாதக வணிகச் சமநிலை அளித்தல்
6. ஏற்றுமதியை அதிகப்படுத்துதல்
7. முதலீடுகளை திரட்டுதல்
8. தொழில்முனைவோருக்கு தக்க பயிற்சி

குறைவான மூலதன உருவாக்கக் காரணங்கள்

1. வறுமை நச்சு சூழல்
2. வெளிக்காட்டும் இயல்பு
3. குறைவான உற்பத்தித்திறன்
4. வறுமை
5. வேலையின்மை

6. வளங்கள் சரியாகப் பயன்படுத்தாமை
7. அடிப்படைக் கட்டமைப்பு குறைவு
8. மக்கள் தொகைப் பெருக்கம்
9. வரிச்சுமை
10. தலாவருமானம் / நாட்டு வருமானம் குறைவு
11. சேமிப்புக் குறைவு
12. சேமிப்பு நிறுவனங்களின் பற்றாக்குறை
13. எழுத்தறிவின்மை
14. தொழில் முனைவோர் இன்மை
15. தொழில்நுட்ப அறிவின்மை

